

lasinál, hogy tevékenységét nyíltan csinálta, hogy korlátlan politikai rajongásból követte el a bűncselekményt. Ezért szabta ki a tábla a háromévi fegyházbüntetést, holott a törvény e bűncselekményre 5–10 évig terjedhető fegyházbüntetést ír elő.

Dr. Miskolczy Agost főügyész helyettes semmiségi panaszt jelentett be a Kuriához súlyosítás végett és az enyhítő szakasz alkalmazása miatt. Ugyancsak semmiségi panaszt jelentett be a védő az elítélés miatt és a büntetés enyhítése céljából.

A perorvoslatok bejelentése után dr. Miskolczy főügyész helyettes ezeket mondotta:

— A most kihirdetett ítéletben foglalt büntetés súlyosságára való tekintettel indítványozom, hogy a bünvádi perrendtartás alapján az ítéletábra rendelje el a vádlott azonnali letartóztatását.

Az indítványt a védő ellenezte. Elmondotta, hogy Szálasi nem akar megszökni és nincsenek a letartóztatására.

Rövid tanácskozás után az elnök kihirdette az ítéletábra végzetét, amely szerint a bejelentett semmiségi panaszokat elfogadta. Helyt adott a főügyész helyettes indítványának és a kiszabott büntetés súlyosságára való tekintettel elrendelte Szálasi Ferenc előzetes letartóztatását.

A védő az előzetes letartóztatás ellen felfogadást jelentett be és kérte az iratok soron kívüli felterjesztését a Kuriához.

Ezután a terembe belépő két fogházor felé fordult az elnök és utasította őket, hogy a vádlottat vegyék őrizetbe. Miután az elnök engedélyével Szálasi néhány percig beszélgethetett néhány kísérőjével, a fogházorok között elindult a Markó-uccai fogház felé. A Szálasi és a két fogházort követő mintegy ötven főnyi, főleg fiatal emberekkel álló csoport az uccán eljenezni kezdte Szálasi. Mikor a fogház kapujához értek, néhányan ezt kiáltották:

— Szabadítsátok ki! Ne hagyjátok! Rendőri riadóautó jelent meg a fogház előtt, a rendőrök felszólítására a tömeg szétszórult.

„Ne keressék azt, ami a magyart a magyartól elválasztja“

Politikai újságírók a miniszterelnöknél

Budapest, július 6. A budapesti napilapok politikai rovatvezetőinek testülete vitéz Imrédy Béla miniszterelnöknél kormányralépése után most tisztelt testületileg. A miniszterelnök a parlament miniszterelnöki termében Rákóczy Imre miniszteri tanácsos, a sajtóosztály vezetőjének társaságában fogadta a politikai rovatvezetőket, akiknek nevében Ludwig Dénes üdvözölte a miniszterelnököt.

A miniszterelnök megköszönve az üdvözlést, válaszában ezeket mondotta:

— Szónokuk szavaiból különösen egyet szeretnék kiemelni, a felelősségérzetet. Ez az, aminek mindannyiunkat irányítani kell, azokat is, akik a kormányzás gondjaival vannak megterhelve és azokat, mint Önök, akik a közvélemény formálásának munkásai. Egyre szeretném kérni Önöket. Ne keressék azt, ami a magyart a magyartól elválasztja, hanem inkább azt, ami a magyar a magyarral összekapcsolja azokban a nehéz történelmi időkben, amelyeket most élünk. Kifejezéses képet kell mutatni. Ebben a szellemben kérem Önöket, támogassanak tollukkal azokban a fontos feladatokban, amelyek minden magyar emberre hárulnak.

A miniszterelnök ezután hosszasan elbeszélgett a politikai rovatvezetőkkel.

Legkellemesebb

nyári viselet a hernyóselyemből készült ruha. — Elegáns, tartós, tehát olcsó. Készíti:

KRIER, Klauzál-tér 3

Nőragadás, rablás, személyes szabadság megsértése miatt

letartóztattak két cigányt,

akik megíladták egy cigánylányt

(A Délmagyarország munkatársától). Szerdán délelőtt beszállították a szegedi ügyészségre két félegyházi cigányt, akik egész sereg bűncselekményt követtek el egy cigányleánnyal kapcsolatban. A két cigányt letartóztatták és ellenük az eljárás nőragadás, rablás, személyes szabadság megsértése és még jónéhány címen indul meg az eljárás.

A két cigány: Ajtay Ferenc és János ellen Kovács Anna 30 esztendőes cigányleány tett feljelentést. Eszerint Kovács Anna a kecskeméti kórházban feküdt súlyos betegen, néhány héten keresztül. A napokban meggyógyult és ekkor apja elküldötte érte legkisebbik fiát, Kovács Balázst tíz pengő utiköltséggel, hogy hozza haza a nénjét. Kecskeméttől egy darabig vonaton utazott a két testvér, majd gyalogosan folytatták az utat a szülői viskó felé. Csongrád határában leültek az árok szélére falatozni. Az volt a tervük, hogy falatozás után nyomban továbbállnak. Még mielőtt tervüket kivihették volna, egy kocsin két cigány érkezett, beszélgetésbe elegyedtek. A cigányok — a két Ajtay — megsejtették, hogy van néhány pengő náluk és ezért beszélgetés közben egyszer csak azt követelték, hogy adják át nekik a pénzüket. Amikor erre sem a lány, sem öccse nem volt hajlandó, a leányt alaposan elverték, majd a fiut elzavarták és elszedték a leánytól a pénzt.

A cigányok a jól végzett munka után tovább akartak állni, a leány azonban dühében

olyanokat kiáltott az Ajtay-fiúk felé, hogy azonnal a csendőrségre siet és feljeleníti őket. Ajtayék erre figyelmeztették, hogy ne jártassa a száját, mert baja lehet, a leány azonban annál jobban kiabált, mire a cigányok megfogták, összekötözték, feltették a szekérre és magukkal vitték Félegyházára. Utközben közölték vele, hogy addig el nem engedik, amíg meg nem ígéri, hogy nem tesz a történetekről említést a csendőrségnek. A leány erre nem volt kapható, miért is Félegyházán bezárták a viskóba és fogolyként kezelték. Közölték vele azt is, hogy mindaddig nem engedik el, amíg meg nem puhul.

A leány az elmúlt éjszaka, egy óvatlan pillanatban megszökött a cigányoktól és egyenesen a legközelebbi csendőrsőrt kereste fel, ahol feljelentést tett Ajtay-fivérek ellen. A két Ajtay csendőrségen körömszakadtáig tagadott. Azt állították, hogy Kovács Mária régi ismerősük, nem erőszakkal vitték magukkal, hanem a leány egyenesen kérte őket erre. A feljelentést pedig bosszúból tette, mégpedig azért, mert feleségül szeretett volna menni Ajtay Ferenchez, akinek azonban nem kellett és ezért csendőrkézre adta...

A leány kijelentette, hogy a cigányok vallo-mása nem felel meg a valóságnak, azelőtt egyiket sem ismerte, még kevésbé akart a felesége lenni bármelyiknek is. A két cigányt a leány feljelentése és az egyéb gyanúk alapján letartóztatták.

A szabadtéri játékok és a vendéglői árak

Az áremelésről és a hatósági ellenőrzésről nyilatkoznak a vendéglősök

(A Délmagyarország munkatársától.) Nagy érdeklődést keltett az a cikkünk, amelyben megszólaltattunk több szegedi vendéglőst abból az alkalomból, hogy a város értekezletet hívott össze a szabadtéri játékok ideje alatti vendéglői és kávéházi árak megállapítása ügyében. A nyilatkozatban a vendéglősök és kávéháztulajdonosok tiltakoztak az ellen, hogy a mai alacsony éttermi árak további fenntartására kényszerítsék őket. Most ismét megkérdeztünk több vendéglőst, akik ugyancsak egyöntetűen az áremelés mellett foglaltak állást.

A Hági-étterem
tulajdonosa, özvegy Gottwald Rezsóné ezt mondotta:

— Az árak napról-napra emelkednek, csak az étlapárakban nincsen változás már négy év óta. Nem tudom, miért ne kereshetnénk mi is a szabadtéri játékok ideje alatt pár fillért. Az idegenek tisztában vannak azzal, hogy ha más városba mennek, ahol valamilyen esemény van, ott többet kell fizetni. A piac megérzi, hogy a vendéglőknek sok mindenre van szükségük és a nagy kereslet folytán felemelik az árakat. Emel a hentes, a fűszeres, dunla árát kell fizetni az alkalmazottaknak. — mi is szeretnénk pár fillérrel emelni. Aki étterembe akar menni, annak mindegy, hogy 20–30 fillérrel többet kérnek tőle, aki pedig ezt a csekély mértékben felemelt árat nem tudja megfizetni, az ugvis a magával hozott hideg ételt fogyasztja el valamelyik park padján.

Az Olasz-vendéglő
tulajdonosa, Szántai Imre, a vendéglősök és kávéosok ipari szakosztályának alelnöke ezeket mondotta:

— Az áremelés természetes a mai piaci árak mellett. A szakosztály már egy hónappal ezelőtt foglalkozott a kérdéssel, onánál, hogy a szabadtéri játékok közlekedése befolyásolta volna. Hogy még sem emeltünk az annak tulajdonítható, hogy a rossz gazdasági viszonyok nem engedték meg, attól kellett tartanunk, hogy még inkább elnéptelenednek a vendéglők. Minthogy azonban a rezsiköltségek emelkednek, mi is kényszerítve vagyunk bizonyos emelésre. A város álláspontja nem helyt-

álló, tisztában kell lenni azzal, hogy a vendéglős csak annyit akar emelni, amennyit a fogyasztó elbir. Fontos az áremelés a kiszolgáló személyzet szempontjából is, amely a bevétel után kapja, nagyrészt a borra valóból eredő jövedelmét, kettőzött erővel dolgozik ezekben a napokban és így joggal elvárhatja, hogy többet keressen a munkája után.

Az Onozó-féle halászcserda
tulajdonosa, Pusztaszeri-Puszin Miklós kijelentette, még nem tudja, hogy felemeli-e az árakat. Minden attól függ, hogy a halász emelni fogja-e a halárakat és marad-e ilyen magas a többi nyersanyag ára.

— Felmondtam az abonens vendégeimnek, nem főzök az uccára — mondta. Nem fizetődik ki. Felment mindennek az ára, a menüárakat nem akartam emelni, inkább felhagytam vele. Annnyira sem jutottam, hogy a nagyobb személyzet tartását fedezze volna a kifőzésből származó bevétel.

Tisza-szálló és kávéházban
a következőket mondották:

— Minden nap ilyesztő áremeléseket tapasztalunk a szegedi piacon. De nemcsak az élelmiszerárak, hanem az ipari árak, a munkások és a személyzet fizetése is emelkedik. Ilyen körülmények között különösen tünik fel, hogy éppen csak a vendéglői árak emelését akarják megakadályozni. Az eucharisztikus kongresszus miatt felszökött mindennek az ára, mindent Pestre vittek, már ott tartunk, hogy Pesten majdnem olcsóbb mindennek az ára, mint Szegeden. A külföldieknek olcsóak ezek az árak, tudják, hogy ott, ahol valamilyen esemény van, valamivel emelkednek az árak.

A Raffay-étterem
tulajdonosa, ifj. Matajsó Pál a következőket mondotta:

— Nem mi akarunk drágítani, hanem a nyersanyagárak drágulása kényszerít minket az áremelésre. 20–30 százalékkal emelkedett tavaly óta a bor is. Mi mégis tartani igyekeztünk a régi árakat, azonban a szabadtéri játékok ideje alatt még jobban megnövekszik minden kiadásunk és elkerülhetetlen a bizonyos százaléku áremelés.